

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ „СВЕТИ САВА“ МЕЛБУРН

МИР БОЖИЈИ

ХРИСТОС СЕ РОДИ

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божјић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите
БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

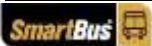
Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне, Акатист
Пресветој Богородици сваког петка у 8. сати, вечерња
служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше
цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РЕЧ УРЕДНИКА

Драга браћо и сестре,

Желим да Вас све поздравим у навечерје празника рођења нашег Богомладенца Христа. Ево нас стојимо радосни и раздрагани у пећини Витлејемској пред његовом колијевком. Можемо скоро осјетити тај «громки мир» који нам се дарује Његовим рођењем. Иако смо удаљени више хиљада километара од наше љубљене отаџбине ми са великом радошћу дочекујемо Христа богомладенца подсећајући се да је «свугдје земља Господња». Митрополит Антоније Сурожски је рекао: „Бог долази на свет као рањиво, беспомоћно дете и говори: „Предајем се вама, радите од Мене шта хоћете“. И пред сваким од нас је питање: а шта ја радим с Њим, с том љубављу Божијом која ми је дата, с Тим Младенцем Који се рађа само ради тога да буде измучен на Крсту и да умре ради мене лично, а не само ради човечанства уопште?“. Не чини Божић само славље, бадњаци, јелке, укусна јела, честитања. То је људска компонента овог празника, која на жалост може да прогута и замијени суштину данашњег догађаја. Божић је првенствено богочовјечански – онтолошки догађај. Ми на овај дан празнујемо оваплоћење Бога Логоса - Господа Исуса Христа, који у свијет долази као Спаситељ, као Цар и као Судија. Скоро пре две хиљаде година, од рођења Богомладенца, почела је нова ера за човечанство. Својим доласком Бог, приклонивши Небеса и сишавши на земљу поставио је пред човека избор:

шта хоћеш, човече, земљу или Небо? Човек који је отпао од Бога заборавио је своју небеску отаџбину и свога Оца – Бога, заборавио је био толико да је био потребан долазак Сина Божијега на земљу да би опет пало човечанство било напоменуто на то. Син Божији хоће да нас врати на Небо. И главни догађај људске историје после стварања човека ни од чега – јесте Рођење Христа, Васкрсење и пребивање Његово од тада и заувек с људском плоти (телом). Сваки човјек који живи на земљи, као тада, у древној Палестини, постављен је пред избор: да ли он прихвата Исуса Христа као Бога и сваку Његову ријеч као истину до последње инстације или не прима, или изабира шта да прима, прима делимично, један мали део који му одговара и у зависности од тога строји свој живот. Бог Који је из љубави створио свијет и човјека, свесилни, свемоћни, из безмјерне љубави постаје човјек – рађа се као дијете, да би нас спасао. Можемо поставити питање, које се само намеће: од чега да нас спаси? Свети оци и учитељи Цркве на ово питање одговарају једногласно: од смрти, гријеха и ђавола. У име наше Свете Цркве, у име нашег црквеног одбора и председника Влајка Бошњака, кола сестара и свих пододбора, као и у своје лично име, желим да Вам свима честитам Рођење Богомладенца Христа! Нека вас све овде сабране Богомладенац Исус Христос благослови, благослови вас и ваше породице. Нека се у душе и срца ваша усели дар Божића – небески мир и добра воља.

о. Дејан

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ДЕЦЕМБАР 2024

Недеља 5. Св литургија у 10. (Оци)

ЈАНУАР 2025

Понедељак 6. **Бадњи дан:** Св. Литургија у 10. часова
Бадње вече: Вечерње богослужење у 6. часова. Након вечерње службе освећење и дељење бадњака

Уторак 7. **Рождество Христово-Божјић**
 Св литургија и благосиљање божићне чеснице у 10 часова

Сриједа 8. **Други дан Божића-Сабор Пресвете Богородице**
Одлазак у манастир Св. Саве у Елајну

Четвртак 9. **Трећи дан Божића-Св. Архиђакон Стефан**
 Света литургија у 10 часова. Резање славских колача од 8.

Недеља 12. Света литургија у 10. часова

Уторак 14. **Обрезање Христово-Св. Василије Велики**
 Св литургија са молебаном за нову годину у 10 часова

Субота 18. **Крстовдан, Св литургија у 10 часова**

Недеља 19. **Богојављење,**
 Света литургија и велико освећење воде у 10. часова

Понедељак 20. **Сабор Св. Јована Крститеља-Јовањдан**
 Света литургија у 10 часова, резање колача од од 6. часова

Недеља 26. Св литургија у 10, **Саборно прослављање славе Св. Саве у манастиру Елајну**

Понедељак 27. Свети Сава први Архиепископ Српски,
 Св литургија у 10

ФЕБРУАР

Недеља 2. **Прослава храмовне и Школске славе Св. Саве**
 Св Архијерејска литургија у 10. часова, свечана литија и резање славског колача. Потом славки ручак и Академија. Домаћин за 2024. је Влајко Бошњак са породицом.

Недеља 9. Св литургија у 10

Сриједа 12. **Св. Три Јерарха**
 Света литургија у 10 часова

Субота 15. **Сретење Господње,**
 Света литургија у 10 часова

Недеља 16. Света литургија у 10

Недеља 23. Св. литургија у 10 часова,

Слава наше пензионерске групе

Зашто су свети оци ставили послушност изнад поста и молитве?

Зато што се од подвига без послушности рађа сујета, док послушан човек ради све онако како му је речено и нема повода за гордост. Осим тога, послушан је одсекао своју вољу у свему и слуша свог духовног оца, па му је ум слободан од сваке бриге и може чисто да се моли... Послушношћу се човек чува од гордости. Због послушности се добија молитва и благодат Светога Духа. Ето, зато је послушност изнад поста и молитве. *Преподобни Силуан Атонски*

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

DECEMBER 2024

Sunday 5. Holy liturgy at 10am (Father's day)

JANUARY 2025

Monday 6. **Badnji dan:** Holy liturgy at 10am
Badnje vece: Vespers evening service at 6pm, with blessing of badnjak tree and branches

Tuesday 7. **Birth of our Lord Jesus Christ-Christmas**
Holy liturgy at 10am, and blessing of Bozic Cesnica

Wednesday 8. **II Day of Christmas-Synaxis of the Theotokos**
Holy liturgy at St. Sava monastery

Thursday 9. **III Day of Christmas-St. Archdeacon Stephen**
Holy liturgy at 10am. Blessing of slava bread from 8am

Sunday 12
Holy liturgy at 10am

Tuesday 14. **St. Basil the Great**
Holy liturgy at 10am and prayer for new year

Saturday 18. **Holy Cross day**
Holy liturgy at 10am

Sunday 19. **Theophany- Baptism of our Lord Jesus Christ**
Holy liturgy at 10am, and blessing of water

Monday 20. **St. John the Baptist and Forerunner**
Holy liturgy at 10am, blessing of slava bread from 6am

Sunday 26. **St. Sava, First Archbishop of Serbia**
Holy liturgy at 10am, St. Sava Monastery slava celebrations in Elaine

Monday 27. **St. Sava, First Archbishop of Serbia**
Holy liturgy at 10am

FEBRUARY

Sunday 2 **St. Sava Church slava celebrations in Greensborough.**
Holy liturgy at 10am, festal procession around Church and blessing of slava bread. Lunch and children's program in large hall. Domacin: Vljako Bosnjak with family.

Sunday 9
Holy Liturgy at 10am

Wednesday 12. **Holy Three Hierarchs**
Holy Liturgy at 10am

Saturday 15 **Meeting of our Lord**
Holy liturgy and at 10

Sunday 16.
Holy liturgy and at 10am

Sunday 23.
Holy liturgy at 10

Pensioner's slava.

"The soul speaks and converses during prayer, but at the descent of the Holy Spirit we must remain in complete silence in order to hear clearly and intelligibly all the words of eternal life which He will then deign to communicate."

St. Seraphim of Sarov

БЕСЕДА НА ДРУГИ ДАН БОЖИЋА

Христос се рађа, славите!

*Кад Створитељ виде да пропада човек
којега сазда, сави небеса и сиђе...*

Према Божијој заповести, годишњи круг спокојно и неумољиво иде животом и, као блиставе звезде, светле у њему подсећања на божанствену љубав – празници Господњи. И данас је Божић! И на овај велики празник ја се у име оца намесника и свих житеља наше древне свете обитељи обраћам речима срдачног честитања и поздрава нашем драгом владики и архипастору, драгим оцима и свима вама, деци Божијој, која сте се окупили да укажете почаст овом дану. Приђите данас сви и поклонимо се пред скромним јаслама, озареним божанственом славом, јер Богомладенац Христос овде почиње Свој крсни пут на земљи. Поклонимо се, јер је овде почетак нашег спасења, почетак наше вечности. Пут, Истина и Живот – Христос Бог, дошао је у свет. Богомладенац је на земљу донео Свој мир и Христос Спаситељ је Својим подвигом кратког земаљског живота људима подарио мир Божији. Подвигом наше вере улази у наш живот овај Божији мир – божанствена љубав и божанствено милосрђе. Зар се због тога, што се умањила наша вера, не догађа да се данас у пометеном свету који очекује надаће, помаљају два супротстављена лика – лик исмејане Божије љубави и разуларени смех ђаволске злобе? Зар није тачно да ова вражија злоба сада отима из Цркве људе у којима је љубав постала оскудна, јер брат престаје да разуме брата и син заборавља оца, а лик исмејане Божије љубави објављује смрт? Пријатељи моји, уплашимо се онога што видимо и притецимо Богомладенцу Христу у покајању и прозби, изливајући

пред Њим тихе молитве. И Он ће, Господ наш и Бог, уразумити, обновити, и сачувати све нас, који смо Му завапили у несрећи. Данас је Божић, дан почетка подвига Спаситеља света. Данас је дан испитивања наше љубави и верности према Њему. Нека чује свет како својим животом објављујемо истину: „С нама је Бог, разумите народи... јер је с нама Бог!“ Свима вама с радошћу честитамо велики празник Рождества Христовог! Господ Бог Христос се јавио у свету као Младенац повијен у пелене. И Мати-Дјева се погнула над Њим, задивљена пред несхватљивошћу тајне која се јавила у свету. Непорочна Мати, Дјева Марија, Која је послужила „великој тајни благочешћа“ у том тренутку је познала сву величину радости, јер је Човек и Бог дошао у свет. У том тренутку, то је знала само Она. Она Сама је истог тренутка са дрхтајем предосетила и сву дубину жалости крсног пута, којим се сада кретала с Младенцем на рукама. Данас је дан достојног прослављања Пресвете Богородице, Непорочне Дјеве Марије, Која је послужила тајни ваплоћења Сина Божијег. Мало је речи о Њој казано у Светом Писму, мало је догађаја из Њеног личног живота сачувало Предање. Међутим, иза сваког корака Њеног Божанственог Сина видљиво стоји Она, почевши од Његовог рођења и завршавајући Крстом на Голготи. Није нам тешко да замислимо величину Њеног изузетног материнског подвига по људској природи, али нам је теже да појмимо онај највиши степен чистоте и светости и васцеле самопреданости вољи Божијој, који су Је учинили „зором тајанственог дана“ и којима се Она приближила Самој Пресуштавеној Тројици, поставши Кћи Бога Оца, Мати Сина Божијег и Невеста Духа Светога.

Обећање Божије, дато још првим људима да ће доћи време и да ће се на земљи родити Спаситељ света, те да ће *семе женино сатрти главу змије* ђавола, није се одмах испунило. Човечанство је прошло дуг пут припремног очишћења и освећења, док се на крају није појавила Богоизабрана Отроковица, и док Ангели нису запевали Оваплоћеном божанствену химну, док небеса нису чудесном звездом објавила велики догађај, када је земља дала пећину а род људски Мајку-Дјеву, Која је испунила божанствени савет Свевишњег Бога.

Она слобода од греха, коју је достигла Приснодјева превасходно је била велики дар Божији и Њен лични подвиг љубави према Богу, јер је Њено срце од најранијег детињства увек било окренуто Богу. Завет Њених родитеља, дат на рођењу Кћерке да ће Је посветити Богу постао је и завет Њеног срца. Подвиг Њеног живота хранио се молитвама Њених родитеља, молитвама и надањима васцелог старозаветног човечанства, васцелог збора патријараха и праведника. Циљ ваплоћења Сина Божијег је препород и обнављање света, уклањање свих последица грехопада из њега, васпостављање првотвореног Царства Божијег. Овом великом циљу послужила је Пресвета Дјева. Њеним подвигом живота, молитве и љубави ми смо стекли вечно спасење. Према речима светог Атанасија Александријског, „Бог (се сада) назива нашим Оцем, јер се Логос (Реч) присајединио нашем телу, јер Син чини тако да Његов Отац постаје и наш Отац.“ Воља Њеног Божанственог Сина и Спаситеља света учинила је да васцели људски род постане чедо Мајке Божије. Ово заиста неизмерно богатство стичемо вером, и добијамо овај скупочени дар – Оца и Мајку. И како да из дубине верујућих срца не ускликнемо похвалне песме и химне Мајци Божијој,

Пресветој и Пренепорочној Дјеви Марији: „Радуј се, светлости људског спасења, јутро благодати, вечери греха, првородна лучо срећнога дана, зрцало светости, скривени образе савршенства, потпуни идеале девствености. Радуј се, испуњење пророчанстава, опште надање људи, којима си Ти донела радост.“ О, Богомајко! О, Свеопевана! О, Владичице! Подари свима који Те призивају да Тобом достигну вечни дан и да Ти се поклоне пред лицем Твојим. Амин.

Молитва Пресветој Богородици: За шта да Те молим, шта да тражим од Тебе? Ти све видиш и све знаш: Сама погледај у душу моју и дај јој оно што јој је потребно. Ти, Која си све претрпела, све победила – све ћеш разумети. Ти, Која си повила Младенца у јаслама и на Своје руке га прихватила са Крста, само Ти знаш сву висину радости и све бреме несреће. Ти, Која си усвојила сав род људски, погледај и мене с материнском бригом. Из замки греха доведи ме код Сина Твога. Видим сузу, која је лик Твој оквасила. То си је нада мном излила, и нека она опере трагове сагрешења мојих. Ево дошао сам, стојим и чекам да се Ти одазовеш. О, Богомати! О, Свеопевана! О, Владичице! Ништа не тражим, само стојим пред Тобом. Само моје срце, јадно људско срце, изнемогло у чежњи за истином, бацам пред пречисте ноге Твоје, Владарко! Подари свима, који Те призивају, да Тобом достигну превечни дан и да Ти се пред лицема Твојим поклоне. Архимандрит Јован (Крестјанкин)

Special Sundays Approaching the Nativity

In the church services for the Feast Day of the Lord's Nativity there are three special Sundays, two before and one after Christmas. These are the Sundays of the Forefathers, Holy Fathers and God-bearing Fathers. On the Sunday of the Forefathers (in Serbian known as "Materice" Mother's Day) we commemorate in the services all the ancestors of the People of God, from Adam to Joseph, who was betrothed to Mary.

We mention all the prophets also, who preached about Christ, from Samuel to John the Baptist. On the Sunday of the Holy Fathers (known among us as "Oci" Father's Day) we celebrate all of Christ's ancestors according to the flesh who are mentioned in the genealogy in the gospels according to Matthew and Luke. On the Sunday of the God-bearing Fathers, after the Nativity, we remember Righteous Joseph, who was betrothed to Mary and King David as the direct ancestor of Jesus.

Awaiting the most holiest feast of the Nativity on earth, the Serbian people and

Serbian church on the three Sundays leading up to this Feast commemorate our earthly family, which is the little Church and an image of God's love in the Holy Trinity. Therefore, it is a typical Serbian celebration just as the Krsna Slava is a Serbian celebration.

In the book "Veronauka u kuci" from 1982 it states: "In preparing for this most joyous day, exclusively among our Serbian people, are the three last Sundays before Christmas, which our people have special names: Detinjci, Materice and Ocevi (Children's, Mother's and Father's Day), as well as the days before the feast: Tucundan and Badnjidan.

On these Sundays of preparation before Christmas the folk customs are mostly the same everywhere. First fathers and mothers, on the third Sunday before Christmas, Children's Day, tie up their

children in the morning, sometimes even the ones in cribs, and children have to "untie" themselves. Since this is always the Sunday after St. Nicholas, usually it is said that "St. Nicholas brings presents to the children in the morning".

On the second Sunday before Christmas, called Mother's Day, fathers and children "tie" their mothers and they have to "untie" themselves. On the Sunday before Christmas, called Father's Day, mothers and children "tie" their fathers and they have to "untie" themselves. This mutual "untying" is the mutual giving of the gift of love, which creates the festal, solemn atmosphere in the family, Christian circles. Such a festal atmosphere was

created by the Wise Men who came from the East to the Holy Family of the Christ Child prostrating themselves before Him at the cave in Bethlehem, with the gifts of myrrh, frankincense and gold. The symbolism of this mutual "tying" and "untying" of children and parents is clear: we are preparing ourselves in welcoming the most joyous Christian feast - Christmas, that reconciled man with God untying him from the bonds of sin, and binding

him with the new ties of love for God. In the desire, therefore, that we welcome His coming bound with the tightest ties of mutual love, since He too is Love, which is the "bond of perfection" and on Children's, Mother's and Father's Day we are mutually being "tied" and "untied". This tying and untying goes beyond our family circle and goes to our relatives, friends and all of our acquaintances and thus the spontaneous tying and untying of all Serbs, Orthodox Christians, before the Feast of the Nativity of our Savior, occurs, who unbound Adam and Eve of eternal death and gave them life eternal.

And so, the Serbian people exclusively created this based on their own experience of our Christian-Orthodox calendar which is also our Serbian national calendar. Children's, Mother's and Father's Day are, therefore, our national holidays strung upon the forefeast of the Nativity of Christ, so that in the middle is Mother's Day, the day of mothers, since mothers are the tie according to which we say, "if there were no mothers, there would be no world".

Mother's Day is a holiday of the holy Serbian mothers, Children's Day is a day of the holy Serbian children and Father's Day is the day of the holy Serbian fathers, whose number is unknown.

Author: Very Rev. Petar Petrovic

ПИТАЊЕ СВЕШТЕНИКУ

Питање: Питање:

Помаже Бог, Наша породица је тренутно у жалости због смрти мог оца па ме занима на који начин да припремимо Славу? Да ли само у кругу најуже породице, или позвати и осталу фамилију и пријатеље, који су долазили до сада? Толико и хвала на одговору!

Бошко

Драги брате Бошко, Једно од битних обележја Крсне славе код Срба је и припрема и освећење Славског жита, кољива, прекадње. Свети Сава је за главне елементе Крсног имена одабрао исте оне, које је и Христос изабрао на Тајној вечери: хлеб и вино. Тиме је показао да је Крсна слава литругијска светковина, која почиње у цркви, на Светој Литургији, а наставља се у дому свечара за славском трпезом. Поред хлеба и вина, Свети Сава је у славска обележја укључио и скувану и заслађену пшеницу, кољиво. Зашто је кољиво битан елемент Крсне славе? Пшеница која се баци у земљу иструне, али најпре даде клицу из које израста нова стабљика, која доноси десетине нових зрна. И тела људска се сахрањују у земљу, али у њима остаје и после смрти клица живота и на позив Господњи тела ће се поново сјединити са својим душама, васкрснуће. Зато се скувана и заслађена пшеница приноси у славу Божију, у част Светога кога породица слави, а за покој душа умрлих предака и сродника, који су ту Славу славили и потомцима предали. То се нарочито види из молитве којом се освећује Славско жито. Свештеник моли Бога да благослови ове разноврсне плодове и освети оне, који их буду јели, јер су свечари (Јован, Милица, Марко и Љубица) принели ово у славу Његову, а у част Светога (Николе, Јована, архангела Михаила, пророка Илије) ,

који се слави и за спомен оних који су преминули у благочестивој вери (преци и сродници, који су нам Славу предали) . Слављење Крсне славе, као нарочитог породичног празника, који имају само Православни Срби, не прекида се ниподнојим условима: у добру и злу, у миру или рату, у болести и у здрављу, па и онда када је породица у жалости. Штавише, тада треба појачати домаћу молитву, а већ је и речено да се Славско жито освећује и за покој душа умрлих сродника и предака. Ниједно од славских обележја не сме да изостане ако је породица у жалости, па чак и ако је умро домаћин Славе. А он је, сигурно, на време предао Славу својим синовима (ако су се појенили и засновали своје породице, поготово ако не живе у заједничком домаћинству са оцем) . Како ће бити организован онај трећи вид слављења Славе (први је литругијски у цркви, други у кући са славском свећом, испред славске иконе, уз славску трпезу) , који се манифестује кроз традиционално српско гостопримство, то ће се већ породица на време договорити и обавестити сталне госте на Слави, поготово ближе рођаке (по тазбини и пријатељству) и кумове. Слава се може прославити и са свим уобичајеним гостима, разуме се, уз уздржавање од претераног пића и неприличних разговора, који ионако не приличе светињи Славе. Ето, драги брате Бошко, не прекидајте ниуком случају слављење ваше Крсне славе, нека буду припремљени и освећени сви славски елементи, за славском трпезом угостите своје устаљене госте, рођаке, кумове и пријатеље, а у разговору евоцирајте успомене на доскорашњег домаћина Славе. Благословен улазак у Свету четрдесетницу жели и срдачно поздравља

ПОМАЖЕ БОГ РОДЕ МОЈ

1. Увек буди са Христом
2. Моли се како можеш, не онако како желиш.
3. Узми молитвено правило које је по твојој мјери, али га држи дисциплиновано.
4. Неколико пута дневно изговарај Молитву Господњу.
5. Када ти ум није заузет понављај кратку молитву.
 6. Док се молиш прави поклоне.
 7. Једи здраву храну умерено.
8. Држи постове које је Црква прописала.
 9. Сваког дана проведи неко време у тишини.
 10. Уради неко добро дело тајно.
 11. Редовно иди на Литургију.
 12. Редовно се исповедај и причешћуј.
 13. Не бави се негативним помислима и осећањима, одсецај их.
 14. Редовно откривај своје мисли и осећања поверљивој особи.
 15. Редовно читај Свето Писмо.
16. Читај добре књиге, полако и по мало.
 17. Негуј заједницу са светима.
 18. Буди обична особа.
 19. Према свима буди љубазан.
20. Одржавај чистоћу и ред у свом дому.
 21. Имај здрав, користан хоби.
 22. Редовно ради телесне вежбе.
 23. Живи сваки дан, чак и дио дана, засебно.
24. Буди потпуно искрен, пре свега према себи.
 25. Буди веран у маломе.
26. Заврши посао, а онда заборави на њега.
27. Најтеже и најболније ствари ради прво.
 28. Суочи се са стварношћу.
 29. Буди захвалан у свему.
 30. Буди весео.
31. Буди једноставан, скривен, тих и мали.
32. Никад на себе не привлачи пажњу.
 33. Слушај када ти људи говоре.
 34. Буди будан и пажљив.
35. Мисли и говори о стварима не више него што је потребно.
36. Говори једноставно, јасно, одлучно и директно.
 37. Бежи од маштарења, анализа и покушаја да прокљуваш ствари.
38. Бежи од телесних, блудних ствари при првој појави.
39. Не жали се, не гунђај, не мрмљај, не јадикуј.
40. Не упоређуј себе са другима.
41. Не тражи и не очекуј ни сажалење ни похвалу.
 42. Не осуђуј никога ни за ништа.
 43. Не покушавај да убеђујеш људе.
 44. Не брани се и не оправдавај.
45. Нека те дефинише само твој однос са Богом.
 46. Прихвати критику са захвалношћу, али је пажљиво испитај.
47. Савет дај само ако ти га неко тражи, или ако је то твоја дужност.
48. Немој радити нешто за другог, ако он сам то може и треба да уради.
49. Одреди дневни распоред активности, избегавајући ђудљивост.
50. Буди милостив и према другима и према себи.
 51. Не очекуј ништа осим да до последњег даха будеш жестоко искушаван.
52. Усредсређуј се само на Бога и на светлост, не на гријех и таму.
53. Стрпљиво и мирно подноси своје мане и грехе, јер знаш да је Божије милосрђе веће од твог неваљалства.
54. Када паднеш одмах устани и почни испочетка.
55. Тражи помоћ, када ти је потребна, без страха и стида.

О. Томас Хопко (1939 - 2015)

БЛАГОДАТНИ ПЛАЧ

Неко ме је забринуто приупитао, расплакао се у цркви и не зна шта то значи. Но махом то човек и осети и разуме. Постоји онај плач, ако човек у себи носи једну огромну бол, накупи му се расплаче се, и може у први мах бити лакше али бол остаје јер није разрешена. Потребно је нешто у свом животу да промени, и то што пре. И то је у реду, сасвим је у реду, да пред Богом овако плачемо и тражимо утеху, уз молитву и Свете Тајне. Потребно је само пазити да у томе не дозволимо да емоције надвладају нама, имајући чврсту веру у Бога Који чује и помаже. Туга, дакле, не сме бити неутешна или очајничка, нити су наше жеље наш апсолут. Овај плач је, дакле, сасвим објашњив и као психолошка појава и као пројава борбе наше душе.

А постоји онај благодатни плач. То човеку, просто, дође. Искусни то називају даром од Бога. Не постоји одређено објашњење, некад дође уоквиру поста и подвига, а некад наиђе човеку кад му се ни не нада, нити га је икада раније искусио. Ако је о благодатном плачу реч, човек осети и своје смирење, крајњи слом свог лажног ега, радосну понизност пред Богом - а у исти мах и олакшање, катарзу, као да сте сасвим наги, као новорођенче, пред Богом. Заиста као новорођенче, преплашени новом, благодатном атмосфером, другачије се дише, пуније, другачије се живи и у први мах је шок за душу – али онда она осети образ и њедра и миловања свог Родитеља, и осети такву милину и љубав и заштиту, да не може другачије но да плаче. Ослободиш се илузија о својој сили али и о својој усамљености и напуштености, и осећаш, баш као беба, крајњу беспомоћност и зависност од Родитеља, али и неизмерну, пожртвовану и увек присутну Његову љубав. И то није мисао, није идеја, осетиш да те Бог милује.

За такав плач нема потребе преиспитивати се. Душа се разнежила пред лицем Родитеља, а по Његовој благодати, то јест - осетила је топлину Његовог загрљаја и утопила се, покајала, утешила, обрадовала - до суза. То није плач узнемирујућ, но плаћ умирујућ. Није плач сензуалан, но плач преображујући, онај за вечност. И велика, велика благодат Божија, којом човек буде изненађен и пробуђен.

„И Бог ће отрти сваку сузу из очију њихових, и смрти неће бити више, ни жалости ни јаука, ни бола неће бити више; јер прво прође.” (Откривење 21, 4)

(Марко Радаковић)

СТИГЛА ПОМОЋ НА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

У суботу 15. јуна, у нашој свечаној сали одржано је хуманитарно вече за српске повратнике на Косову и Метохији. Већ деценијама такозвана и самозвана косовска власт ради на расрбљавању Косова и Метохије. Српски повратници на својим вековним огњиштима тешко и оскудно живе, често без основних животних средстава. Управо због овако лошег економског стања а због превелике љубави према браћи на Косову и Метохији је и одржано ово хуманитарно вече на коме је скупљено 24000. долара. О. Дејан је приликом своје посјете Београду новац уручио господину Зорану Секуловићу, заступнику

Манастира Високи Дечани, који је даље новац предао братству манастира. Убрзо смо преко монаха Исаје добили извјештај о подјели средстава.

Господин Змајко Велимировић из Угљара је добио: циклон за ђубриво, сејалицу за кукуруз и таруп за скидање тале, све у вредности од 3350. евра. Бојан Милосављевић из Бркња је добио краву у вредности од

2000. евра. Вук Радоичић из Копиловића је добио краву у вредности од 2020. евра. Александар Ковачевић из Зубца је добио моторну тестеру и белу технику у вредности од 1470. евра. Јаблан Милосављевић из села Зупча је добио шпорет на дрва, електрични шпорет као и фрижидер у вредности од 900. евра. Милева Гаљак је добила шпорет на дрва као и електрични шпорет у вредности од 600. евра. Предраг Божовић из

Придворице код Зубиног потока је добио: фрезу, тањирачу, таруп, бургију за земљу, све укупно 4000. евра. Превоз и набавка коштали су 295. евра.

Желим да се захвалим и Црквеном одбору и свим добрим парохијанима који су организационо помогли одржавање хуманитарне вечери. Нека би нам свима Св. Кнез Лазар заједно са Косовским мученицима био заступник пред

престолом Божијим! Овом приликом желим да се у име наше Свете Цркве захвалим свим приложницима!

ВЕЛИКА ПРОСЛАВА „АВАЛЕ“

Фолклор има огроман значај за младу а и старију популацију, јер негује традицију, покрет и заједништво. Плесне кораке фолклора не повезујемо само са прошлoшћу, већ са живом традицијом која нас повезује са нашим коренима и одржава тело и ум активним. У суботу 28. септембра пригодним програмом обиљежен је сабор фолклорне групе „Авала“ Прослави је присуствовало неколико стотина гостију. У културно-уметничком програму учешће је узело много младих, изузетно талентованих умјетничких група. И ове године, као и претходних, наша фолклорна група организовала је вече за памћење. Био је то заиста сјајан осјећај видјети велики труд наше драге дјечице и њихових родитеља. Госпођа Марушка Батаковић је водила програм до краја вечери. Ова вече је била посебна јер смо имали много група које су нас посјетиле из цијеле Аустралије. Ове године су нас посјетиле и групе: „Куд Извор“ из Ливерпула, „Морава“ из Сент Албанса, „Раваница“ из Карум Дунса, Српски спортски центар Бонаринг, Српски спортски центар Кизборо, „Шумадија“ Кизборо, „Св. Јован Крститељ“ Волонгонг, Културни центар Флорианскао и руски Фолк музички театар. Наша фолклорна

група „Авала“ се представила са играма из: околине Гњилана, западне Србија, околине Београда, околине Бујановца, источне Србије и играма из горње Пчиње. Имали смо част да угостимо и грчки фолклор „Флорианс“ који нам се представио са грчким народним плесом Аристотелис. Фолклорна група Авала је ове године организовала лутрију на којој су извлачене вредне награде: Потписани рекет Новака, урамњени дрес Николе Јокића, Патике Новака Ђоковића, Фудбалски дрес Србије, Ракија као и ваучери за Банингс. Невјероватним сплетом околности, наш председник Влајко Бошњак је освојио прву награду, рекет Новака Ђоковића. Влајко се одрекао своје награде у корист наше парохије па је рекет даље дат на лицитацију. Господин Милан Илић освојио награду лицитирајући 4300. долара. У име наше Свете парохије желим да се захвалим нашем вриједном председнику Влајку на љубави и урученом поклону! Око 700. гостију је имало то задовољство да ужива у игри, музици и пјесми. Уживали смо у 28 наступа. Шта рећи на крају, било је заиста прелијепо и сви присутни су били одушевљени. Благодарeћи Богу за дивну омладину и дјецу која се из недеље у недељу окупљају под сводовима храма Св. Саве и вјежбају се у духовном животу, народној игри и традицији, честитамо им јубилеј и с пажњом и љубављу очекујемо да нас својом пјесмом и игром увесељавају на многе године.

Ана Говедарица

Јелена Јованов

**Ви који се у
Христа крстите,
у Христа
се обукосте.**

Џејлен Коко

Ђорђе Илић

**Стигла помоћ
браћи и сестрама
на
Косову и Метохији**

Хвала свим донаторима

ВЕЛИКИ 24. САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА 2024.

ФОЛКЛОРНА ГРУПА
АВАЛА

МАМЕ О ДЕЧИЈЕМ ПОСТУ

Пост представља испит за православне хришћане јер пост не представља само ограничавање себе у одређеној храни, већ је такође и духовно очишћење. Одрасла црквена особа разуме зашто је пост потребан. Како међутим то објаснити детету? Каква уопште треба да буде мера дечијег поста и степен дечијег учешћа у богослужењима Велике Четрдесетнице. Замолили смо да на ова питања одговоре као и да своје искуство поделе маме са више деце: Оксана Гарнајева, мама која је усвојила више деце (има једанаесторо деце), матушка Јулија Сисојева, мама троје деце и Наталија Јалтанска која има деветоро деце.

„Пост је посебно време, време које граничи земаљски и небески живот“

Оксана Гарнајева, руководилац добротворног фонда „Руска бреза“, мајка која је усвојила 11 деце.

Његова Светост, Патријарх Кирил је након завршетка богослужења у понедељак прве седмице Великог поста рекао: „Господ ће нас све примити онаквима каквим ћемо бити у тренутку када будемо прелазили границу живота и смрти. Да би у нама било измена ка добру, да бисмо стицали наду на спасење у будућем веку – управо зато се верујућем човеку и предлаже подвиг Великог Поста. У недељама које нас одвајају од светог Васкрсења ми заиста треба да се изменимо ка бољем. Црква

нам предлаже средства уз која можемо да се изменимо.“

Ако се родитељи брину о сопственој души, надају се спасењу у оном свету онда ће бити у стању да и својој деци предају трепетни однос према посту. У питању је пре свега жеља да се угоди Богу.

Дете почиње да схвата све што говоре родитељи, од најранијег узраста. Тате, маме, баке, деке имају довољно година да би припремили своју децу за исповест, за држање постова, понашању у време богослужења, осмишљавању свега. Дете упија све као сунђер, види како се родитељи моле, одлазе на службу заједно. Зато дете из црквене породице уопште и не би требало да има проблем са прихватањем поста, исповести и богослужења. Једноставно се дешава да сама одрасла особа не разуме смисао поста и није у стању да помогне детету да то схвати. Пост је посебно време, време које граничи земаљски и небески живот, не представља само банално ограничавање од меса. Пост је стање

душе која жели да се приближи Богу. Господ је ради нашег спасења толико страдао – ми чак не можемо ни да замислимо какве муке је претрпео. Ми можемо макар мало, макар најмање да Му захвалимо за врата Царства Небеског која нам је отворио. У време поста имамо време да се о томе замислимо. Зауставити се, дотаћи Вечност. Није могуће међутим

размишљати о таквим важним духовним стварима посвећујући целокупно своје слободно време компјутерским играма, гледању забавних програма, филмова – уопште живећи уобичајеним, свакодневним животом без икаквих измена.

Неке породице имају снажан подвижнички однос према Посту, строго га држе по питању одрицања од мрсне хране. Неки људи и деца су пак слаби и нису у стању строго да посте. Можда је то привремено, због здравља, можда и због душевног стања. У сваком случају, време поста представља време које треба да буде корисно за душу. За време поста се може учинити много добрих дела, помоћи ближњима, не свађати се, саосећати са другим, не вређати своје укућане, живети са добрим срцем. И никога не осуђивати: свако има свој подвиг пред Богом, свој пут ка Христу.

Матушка Јулија Сисојева, мајка троје деце:

„Важно је разумети шта се подразумева под постом. Код многих људи реч „пост“ се повезује са уздржањем од одређене врсте хране. Овде је неопходно одмах правилно дефинисати ствари. Ако говоримо о посту на нивоу хране, свака породица одлучује сама у којој храни ће ограничавати своје дете. Моје мишљење је да детету пре свега потребно ограничити слаткише, на пример, чоколадице, чипс, смоки, бомбоне и остало а не у такозвану мрсну храну. У савременим условима живота деци је посебно важна нормална исхрана и присуство животињских беланчевина.

Децу је пре свега важно учити духовном посту. Ограничити им гледање цртаних филмова и посећивање забавних представа. Детету треба објаснити да

нећемо сада гледати телевизију, боље је да прочитамо дечији молитвеник. Такође је потребно научити их томе да пост представља посебно време за вршење добрих дела. То ће онда бити озбиљан пост за дете и што је главно – рад на себи.

Да би дете пожелело да пости и почело да се исповеда не сме да осети притисак. Постоје деца која већ са седам година говоре да желе да посте и исповедају се, код неких ова жеља долази касније. Међутим, практично код све деце у узрасту од шест година се појављује осећање покајања.

Дете које је дошло на прву исповест исповеда се већ свесно, посебно ако су га родитељи већ припремили. Важно је ненаметљиво припремити дете за исповест. Родитељи су дужни да пронађу прави прилаз свом детету и учине тако да оно и само пожели да се покаје.

Што се тиче деце на богослужењу мислим да је важно да се разуме да су службе Великог поста – потпуно особене службе. Зато на њих није потребно доводити јако малу децу која ће током целе службе плакати и врштати. Адолесцент већ може да одстоји целу службу, децу која су млађа треба доводити на главне моменте службе и објаснити им шта се догађа, на пример, када се износи Плаштаница. Дете треба да види ово да би осетило предвечерје Васкрса, разумело страдања Господа. Службе где се чита монотоним гласом деца јако лоше прихватају. Ако одрасли то разумеју као дубоку молитву, код деце је потпуно другачији доживљај онога што се у храму одвија.

Извор: Православие. Ру

ДЕЧАК, ХЕРОЈ ПРВОГ РАТА

Дјечак Драгољуб Јеличић (12), син избјеглица са Кордуна, уз Лозничанина Момчила Гаврића је био један од најмлађих српских војника у Првом свјетском рату. Обојица су заслужили да носе ореол јунака, јер су били дио српске младости која је тих крвавих дана и година бранила отаџбину и ушла у вјечно памћење српског народа. Драгољуб је, иначе, последње године живота и рада провео у Никшићу. А, о њему, који је чак шест пута рањаван, који је пленио храброшћу, писао је чувени швајцарски љекар и овековјечени пријатељ Срба, Арчибалд Рајс, у књизи „Шта сам видио и доживјео у великим данима“. Овог дјечака представља као јунака који „пуца из пушке и баца бомбе“.

„Када је рањен у руку, ваде му куршум у Нишкој болници. Није хтјео да се даде успавати за операцију. Издржао је без иједне ријечи,, написао је Рајс.

Цио вијек после крвавих догађаја током Великог рата, Ђорђе Њуњић (27) данас покушава да докаже да је његов деда по мајци, Драгољуб Јеличић, најмлађи српски војник Првог свјетског рата.

„Посједујемо фотографије и књиге у којима се мој деда помиње као

најмлађи борац“, каже Ђорђе, који са братом Предрагом покушава да дође до истине. „Не знамо да ли је био млађи од Момчила Гаврића, али бисмо вољели да сазнамо истину“.

Њуњићи у архиви чувају оригиналне дедине фотографије, а посебно издвајају ону коју је овековјечено један француски фоторепортер у борбама за одбрану Београда, гдје се види

како Драгољуб пуца из пушке.

„Управо је та слика дуго била у поставци Војног музеја“, каже с поносом Ђорђе.

Породица Јеличић је, попут других српских фамилија, имала избјегличку судбину. Са Кордуна су дошли у Шабац, гдје су покушали да организују живот. Нажалост, Драгољуб је рано остао без оца, а потом му се и мајка преудала, а он побјегао у Београд, гдје је живио као бескућник. Рат га затиче у одбрани Београда, одакле бјежи у Руднички одред. На Мачковом камену рањен је док је замјењивао погинулог митраљесца, а прича се да је само који корак даље од њега погинуо Димитрије Туцовић. Са непуних 14 година био је најмлађи поднаредних, учесник Солунског фронта... Преживјео је Први и Други свјетски рат, нацистичке казамате, а крај рата дочекао је у партизанској униформи.

Драгољуб је био глумац, одличан комичар, члан Удружења драмских умјетника Београда. После Другог свјетског рата вратио се тој љубави и после Београда, Јагодине, Скопља, Тузле, Ријеке, обрео се у Народном позоришту у Никшићу. Умро је у 63. години, а иза њега су остале три кћерке, које данас живе у Никшићу.

ОСВЕЋЕЊЕ БОГОЈАВЉЕНСКИХ ВОДИЦА

Драга браћо и сестре. Када прославимо Божић, на почетку године следи још један догађај везан за живот наших парохија, а то је благослов кућа и освећење водице па тако по нашем православном реду очекујемо свештеника да свакој породици освети водицу како је пракса код српског

водицом. Да би вода, служила за освећење и очишћење оних који је пију или се кропе њоме, свештеник овим светим чином призива на воду Божији благослов, те вода добија силу која служи на исцељење душе и тела, на одагнање видљивих и невидљивих непријатеља, на освећење и очишћење оскрнављених ствари и предмета за људску употребу; једном ријечи, на велику духовну корист оних који вјерују и са повјерењем је употребљавају. Освећење водице по домовима није само "пуки" обичај, него насушна потреба самих вјерника, који осјећају потребу да повремено буду освећени и очишћени кропљењем светом водицом. Код православних Грка

народа. Долазак свештеника у дом треба да причињава велико задовољство јер имамо прилику да присуствујемо породичној молитви у оквиру које се свети водица. Свештеник се обично најављује а у неким местима је дуго година устаљен редослед освећења и на нама је да се са свештеником договоримо у ком термину да нас посети. Част нам налаже да будемо пажљиви јер није лијепо да свештеник изостави нас у вријеме када остале из наше околине посјећује. За водицу треба припремити посуду (мања чинија) чисте воде, свијећу, кадионицу, тамјан, брикет, босиљак и шибицу или упаљач за прислуживање свеће. Ако било шта од наведеног не посједујете, немојте се узнемиравати, свештеник понешто има код себе. Пожељно је, по могућности, да што више чланова породице присуствују молитви, да буде прислужено кандило (ако га има) да кућа или стан има икону пред којом се на столу свети водица. Пожељно је (ако је у могућности) да све просторије буду кропљене освећеном

има доста породица које захтевају од својих свештеника, да неизоставно сваког месеца долазе и врше освећење воде по домовима. И долазак свештеника има за циљ да се његује наша духовност, православље и светосавље, да будно чувамо своју вјеру и своју лијепу српску традицију. Искористимо долазак свештеника да се по потреби учини молитва за здравље, за породични мир и сл. Верска неупућеност није страшна ако желимо знати, тако да имамо прилику упитати свога свештеника за вјерске непознанице. Сви разговори могу користити родитељима и деци за духовно изграђивање које јача међусобно поштовање и повјерење. Доживимо ову годишњу посјету свештеника као празник јер су плодови ове посете корисни у оној мери колико придајемо значаја овом догађају. Сви парохијани који желе да им свештеник дође у Богојављенску водицу могу слободно да контактирају о. Дејана на 0401 537 117.

ПРОСЛАВЉЕНА СЛАВА Св. АРСЕНИЈЕ СРЕМАЦ

Српска школа „Вук Караџић“ из Мелбурна јединствена је по томе што осим светог Саве, кога прослављају све школе, слави и своју славу светог Арсенија Сремца који је био други архиепископ српски и ученик светог Саве, а познат је као оснивач пећког манастира у коме се упокојио.

По обичају дан је започео светом литургијом у цркви Св Ђорђа у Ст Албансу коју су служили протојереј ставрофор Борислав Петровић и јереј др. Небојша Гумара. Домаћини славе Лана Лугоња и Петар Ковачевић су предали славу домаћинима за следећу годину Наталији Тешић и Стефану Ћелићу.

Пре почетка програма директорка школе је поздравила све госте и искористила прилику да се захвали свима који су на било који начин допринели да се организује и реализује школска слава под „диригентском палицом“ Јоване Шобат.

Његова екселенција господин Раде Стефановић је својим присуством указао велику част школи и заједници. Он се обратио присутнима истичући значај очувања српског идентитета кроз учење

језика и поделио је матурантима уверења о завршеном посебном програму за ученике у дијаспори.

Међу званицама биле су госпођица Катарина Николић, бивша ученица школе, и госпођа Ранка Рашић, мајка бивших ученика школе, којима је директорка у име школе и заједнице честитала на постигнутом успеху на недавно одржаним локалним изборима.

Посебна част за ученике и наставнике школе је била посета делегације из Српске етничке школе „Вук Стефановић Караџић“ из Кизбаре са којом се дуго низ година успешно сарађује на укључивању што већег броја ученика и наставника у рад сестринских школа.

У овогодишњем програму, који су припремили и извели ученици свих разреда са својим наставницама, чуле су се наше изворне српске песме „Погледај де“ и „Мила мајко, шаљи ме на воду“,

песме за децу „Шапутање“ и „Негујмо српски језик“ али и модерне песме „Ово је земља за нас“ и „Главо луда“. Ученици су извели неколико рецитација и драмских текстова, насмејали публику афоризмима, присетили су се крагујевачких ученика који су стрељани 20.октобра у Шумарицама, да би на крају наздравили са „Здравицом пре славског ручка“.

Татјана Георгиевска

ВАВЕДЕЉЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Родитељи Пресвете Богородице, Дева Марије, свети Јоаким и Ана доведоше своју трогодишњу кћерку да је предају Богу на службу, као што су обећали измоливши је од Њега.

Скупа са својим сродницима из Назарета, који су били од царскога и архијерејскога рода, и са хором беспрекорних девица пођоше они у

Јерусалим. Путовање њихово трајаше три дана. На челу колоне ишле су девојке девице носећи упаљене свеће, а иза њих ишла је Пречиста Дева Марија. Беше она свечано одевена и украшена, са својим родитељима, а иза њих низали су се остали сродници. Стигавши до храма у Јерусалиму, поворка се заустави и Пречиста Дева Марија иако још увек дете, само, без ичије помоћи попе се на врх степеница са необјашњивом лакоћом, као да лети, као да је понесе нека тајанствена сила. И заиста и би тако, јер носише је сами Анђели Божји.

На вратима би дочекана од стране првосвештеника Захарије, оца светог Јована Претече и уведе је у храм, у светињу над светињама, где никада нико није могао ући, осим архијереја и то једном годишње. Родитељи тада принеше жртву Богу, примише

благослов од свештеника и вратише се са сродницима својим дому свом, а Пресвета Дева остаде у храму. Свети Јоаким и Ана посећиваше је често, све док беху у могућности да то чине. Проведе Она у храму пуних девет година, и поред све своје жеље да до краја свог живота не напусти храм, она се ипак са непуних 12 година обручи и би дата свом сроднику Јосифу у Назарет, да само привидно буде обручница његова, али да живи у девствености. Тако Пречиста и Преблагословена само делимично испуни своју жељу и завет. Јер беше у то време немогуће испуњење њене жеље и завет дат Богу, јер брак се сматраше светињом. Може се слободно рећи да је Дева

Марија била прва доживотно завештана девојка и њу су после почеле следити многе девојке и младићи. Боравила је Пречиста Дева у Светињи над Светињама, са анђелима и као таква живела је у Анђелској чистоти, јер Она се још у детињству удостоји таквих дарова, да јој служе бестелесни, те стога нека је част нашој Пречистој Владичици Богородици, Приснодјеви, Марији од свих нараштаја за све векове.

Тропар (глас 4):

Днес благовољенија Божија
предображеније и челољковок спасенија
проповједаније в храмје Божији јасно
Дјева јављајетсја, и Христа всјем
предвозвјешчајет: тој и ми велегласно
возопијим: радујсја, смотренија
зиждитељева исполњеније.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 8. АВГУСТА 2023 ДО 1. ДЕЦЕМБРА 2023

Данијела Суботић \$50	Нина Георгиевски \$50	Породица Марковић \$200
Миро Магазин \$30	Николија Миловановић \$50	Дамјанац Радован \$50
Kathy Palazzo + Ivana i Marka \$50	Мирослав Грмуша \$50	Бошњак Весна \$50
Марија Живковић + Ивана \$20	Зекановић Видоја \$20	Вуле Златица Богуновић \$50
Весна Ранковић \$20	Лука и Татјана Зекановић \$10	Глигоревић Обрад, Дијана, Мара, Максим, Петра, Анђела \$50
Лидија Блажанац \$50	Гордана Тодоровић \$10	За покој душе Ненада Глигоревића \$20
В. Весна и Сања \$30	Породица Буцало Р. \$50	Породица Б. Вујичић \$50
Породица Буцало Р. \$50	В. З. Богуновић \$50	Породица „нечитко“ \$20
Стефан и Анастасија Бошњак \$100	Породица Попић \$500	Породица Челебић \$300
Драгиња Јованов \$20	Маријана Петровић \$50	Радован, Биљана, Драгана, Бојана Марић \$200
Наум Георгиевски \$50	Породица Андрић за + Радојку \$50	Веселко и Недељко Божић \$100
Дражен Георгиевски \$50	Татјана и Лука Зекановић \$10	Н. Божић \$50
Видоја Зекановић \$20	Гордана Тодоровић \$10	Петар Глоговац \$50
Биљана Марић \$50	Јадранка Стојановић \$10	Породица Буцало \$50
Драгић \$50	Милосава и Радован Лазић \$50	Породица Велимировић \$20
Породица Б. Вујичић \$50	Наум Георгиевски \$50	Отац Чедомир Видеканић \$50
Биљана, Драгана и Бојана Марић \$100	Татјана и Лука Зекановић \$10	Борка Дивљановић Лозница \$100
Дане Јокановић \$20	Гордана Тодоровић \$10	Јово и Зора Живак \$50
Суботић Раденка \$50	Радомирка Гашић \$50	Илија Мијатовић \$50
Споменка Кајтаз \$50	Радомир, Мира, Андрија, Лидија Глигоревић \$50	Ивана, Миа и Ана Зубић \$50
Породица Вујиновић \$50	Маја Глигоревић \$20	Вуле Златица Богуновић \$50
Ксенија Гавриловић \$150	Ана Глигоревић \$20	Раденка Суботић \$50
Огњен Чабак \$50	Марко Глигоревић \$20	Драгица Цветковић \$20
Породица Вучковић \$30	Наум Георгиевски \$50	Драгиша Асцерић \$50
Зекановић Видоја \$20	Дане Јокановић \$20	Породица Скочајић \$50
Славица Јосиповић \$100	Породица Драгић \$50	Милан Илић \$50
Велика Божић \$50	Зекановић Видо \$20	Обрад, Дијана, Максим, Петра, Анђела, Мара Глигоревић \$50
Добријевић Мирјана \$20	Наум Георгиевски \$100	Наум Георгиевски \$50
Породица Скочајић \$40	Зекановић Зорка \$20	Породица Буцало Р. \$150
Породица Јованов \$100	Зекановић Младенко \$10	
Породица Вујиновић \$50	Зекановић Вук \$10	
Саша Дабановић \$50	Божић Данијела \$10	
Касемовић Весна \$50	Дарко Глоговац \$500	
Боро Андрић \$50	Драган Глоговац \$400	
Мирко Мијатовић \$50	Данијел Глоговац \$100	
Маринко Мијатовић \$50	Марковић Јелена \$60	
Стојанка Сворцан \$50		
Татјана и Лука Зекановић \$10		

Иванка Глишић \$50	Славомир Ранковић \$50	Жарко и Невенка Грмуша \$50
Марко Ђорђевић \$50	Весна Бошњак \$50	+ Банђур Сенка \$40
Мирјана Куљанин \$100	Милан Илић \$100	
Мирјана Брцин \$20	Никола Ракоњац \$50	
Дане Јокановић \$20	Драгиња Јованов \$30	
Весна Бошњак \$50	Породица Марјановић \$50	
В. З. Богуновић \$50	Дамјанац Радован \$50	
Раденка Суботић \$50		

ПРИЛОЗИ СА СВЕТОСАВНИК

Евица \$20	Евица \$20	Глоговац Цвијета \$50
Глоговац Цвијета \$100	Славко Баглава \$50	Драган Пиргић \$30
Драган Баглава \$50	Весна и Сања \$20	

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. Веома смо благословени што имамо вас и ваше породице у нашој светосавској заједници. Хвала вам још једном на великодушној подршци. Управа храма Св. Саве!

БУДИМО МУДРИ И БЕЗАЗЛЕНИ

Међу вуковима опстати овци је тешко, али није немогуће, јер нам Господ каже на који начин ми можемо и међу вуковима опстати као овце Његове. А то је: да будемо мудри као змије и безазлени као голубови. Мудрост ће нас сачувати да не постанемо плен, да нас

вуци не раскину, односно да нас непријатељи не онемогуће. А безазленост и доброта ће нас сачувати да ми не постанемо вуци.

Треба имати, дакле, мудрост. Развијати мудрост Богом дану, све више и више, а паралелно са тим развијати и доброту. Јер, мудрост без добротe прелази у злоћу, а безазленост без мудрости прелази у глупост. Ни једно ни друго више, него да будемо "мудри као змије, а безазлени као голубови".

"И мене су гонили, и вас ће гонити", говори Господ. С тим морамо бити начисто и припремити се да и при том останемо онако како треба, какви су и преци наши били: људи Божији, народ Божији. И онда, кад дође крај живота нашега, ући ћемо у радост блаженства Царства Небескога. То и јесте смисао и циљ нашег живота. Бог вас благословио!

ХРАМОВНА СЛАВА

Парохија Св. Саве у Гринзбари прославиће своју храмовну славу у недељу 2. фебруара 2024. године. Тим поводом Вас позивамо да узмете учешће у нашој молитвеној прослави. Св. Литургија почиње у 10. часова. После Свете Архијерејске Литургије благословићемо и осветити славски колач и жито у нашем храму, а потом ћемо у нашој Црквеној сали сервирати славски ручак за све присутне. Кум овогодишње славе је наш председник Влајко Бошњак са породицом. Током ручка одржаће се и пригодни програм. У нади да се сви окупимо у што већем броју и заједно прославимо овај велики празник са радошћу вас све поздрављамо.

Пензионерско друштво које дјелује при храму Св. Саве прославиће своју храмовну славу Св. Симеона Мироточивог у недељу 23. фебруара. Кума овогодишње Славе је Марица Дачић.

ЦРКВЕНА ОПШТИНА СВ САВА ГРИНЗБАРА

ПРОСЛАВА ДАНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Субота
11. ЈАНУАР
2025.
почетак 19ч

Цена карте
\$20

212 Diamond Creek Rd
Greensborough

Забављају вас
Јелена и Његош

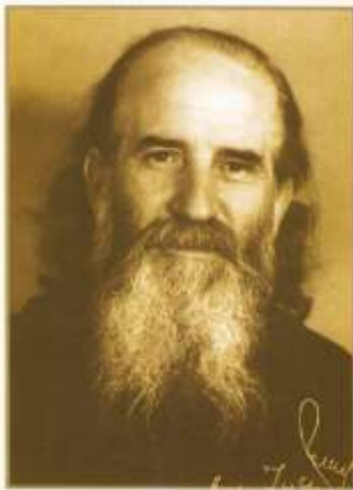

У суботу 11. јануара, након вечерње службе у нашој црквеној сали одржаће се „Прослава дана Републике Српске“. Република Српска је рођена 1992. године на зноју, крви и муци српског напаћеног народа у Босни и Херцеговини. Многи се данас данас боре да угуше наш глас и дан нас уброје у оно што нисмо.

Ово вече се и организује као подршка нашем отачаству у отаџбини. Нека би Св. Архијакон Стефан са осталим Св. Мученицима био наш молитвеник пред престолом Бога Живога.

СРНА У ИЗГУБЉЕНОМ РАЈУ

Срна сам. У васиони ја сам чуло туге. Давно-давно, Неко је протерао на земљу све што је тужно у свима световима и од тога салио моје срце. И отада ја сам чуло туге. Живим тиме што из свих бића и твари сишем тугу. По црну кап туге спусти у моје срце свако биће чим му приступим. И црна роса туге као танки поточић струји кроз моје вене. И тамо, у моме срцу, црна роса туге прерађује се у бледу и плавичасту. По моме бићу разливена је нека магнетска сила туге. И све што је тужно у свету она неодољиво привлачи и слаже у моме срцу. Зато сам тужнија од свих створења. И имам сузе за свачији бол... Не смејте ми се, о насмејани! Ја сам запрепашћена сазнањем: у овом тужном свету има бића што се смеју. О, проклети и најпроклетији дар: смејати се у свету у коме ври туга, кључа бол, пустоши смрт! Какав осуђенички дар!... Ја се од туге никада не смејем. Како бих се смејала када сте тако груби и сурови, ви насмејани! Када сте тако зли и ружни! А ружни сте од зла. Јер само зло наружи лепоту земаљских и небеских створова... Сећам се, присећам: ова је земља некада била рај, а ја – рајска срна. О, сећања од кога усхићено посрћем из радости у радост, из бесмртности у бесмртност, из вечности у вечност!...А сада? – Мрак је попао све моје очи. На све путеве, којима се крећем, полегла је густа тама. Моје мисли капљу сузама. А осећања вру тугама. Цело моје биће захватио је неки неугасиви пожар туге. Све у мени тугом

гори, али никако да сагори. И ја јадна само једно јесам: вечна жртва паљеница на васионском жртвенику туге. А васионски жртвеник туге је Земља, сива и суморна, бледа и сумрачна планета...Моје срце је неприступачно острво у бескрајном океану туге. Неприступачно за радост. Да ли је свако срце – неприступачно острво? Реците ви што срце имате! Знате ли чиме су све опкољена

ваша срца? Моје – све самим океанским понорима и безданима. И стално се дави у њима. Никако да се извуче из њих, да изађе из њих. Све чега се дохвати меко је као вода. Зато су очи замагљене од суза, а срце разривено од уздаха. Болне су ми зенице, јер су многе поноћи заноћиле у њима. Синоћ је сунце зашло у оку моме, а јутрос се није родило. Удавило се у тминама моје туге. Нешто страшно и језиво проходи моје биће. Плаши ме све што је око мене и изнад мене. О, да бих побегла од страха овога света! А постоји ли неки свет без страха? Зазидана сам муком, опијена пелином, пресићена чемером. Ја усплахирено будим срце своје од пијанства тугом, а оно се све више опија. Душу своју, поплашену и разјурену страхотама овога света, вичем да ми се врати, а она све безобзирније бежи од мене, тужне и сетне...Срна сам. Али чиме? – Не знам. Видим, али како, и то не разумем. Живим, али шта је то живот, не схватам. Волим, али шта је то љубав, не појимам. Патим, али како у мени ниче, расте и сазрева патња, то никако не разумем.

Уопште, врло мало разумем од онога што је у мени и око мене. И живот, и љубав, и патња, све је то шире и дубље и бескрајније од мога знања и разумевања и схватања. Неко ме је спустио у овај свет, и у моје биће ставио мало разума, зато и разумем мало од света око себе и од света у себи. Све нешто несхватљиво и необично гледа у мене из сваке ствари, зато се и плашим. А моје крупне очи, да ли су зато крупне, да би што више сместиле несхватљивог, и сагледале несагледаног? Крај туге, неко је разлио у мени, и обесмртио, и овековечио нешто што је трајно као бесмртност и огромно као вечност. То је инстинкт љубави. У њему има нечег свемоћног и неодољивог. Он се разлива кроз сва моја осећања, кроз све моје мисли, и влада свецелим мојим бићем. Као мало, мајушно острвце, тако је биће моје, а око њега се бескрајно претеже, разлива и прелива она – загонетка моје душе: љубав. Ма куда кренула по своме бићу, свуда наићем на њу. То је нешто свуда присутно у мени, али и најприсније. У мени: ја јесам, равно је са: ја волим. Љубављу јесам оно што јесам. Бити, постојати за мене је исто што и волети, љубити. И зар може бити бића без љубави? За такво биће не зна моје срцино срце. Не вређајте љубав у мени. Јер вређате моју једину бесмртност и моју једину вечност. А усто, моју једину бесмртну и вечну вредност. Јер шта је вредност, ако не оно што је бесмртно и вечно? А ја сам само љубављу бесмртна и вечна. То ми је све. Ја тиме и осећам, и мислим, и гледам, и чујем, и видим, и знам, и живим, и бесмртујем. Кад кажем: волим – ја тиме обухватам све своје бесмртне мисли, сва своја бесмртна осећања, све своје бесмртне чежње, све своје бесмртне животе. Са тим – ја сам изнад свих смрти и изнад свих небића,

ја: срна сребрнаста, срна нежна, срна усплахирена...Кроз језиве урвине и страшилине поноре пролази љубав моја ка теби – плаво небо, ка теби – благи човече, ка теби – цветна дубраво, ка теби -мирисна траво, ка теби – Сведобри и Свенежни! Кроз безброј смрти пробија се љубав моја ка теби, о слатка Бесмртности! Зато је туга мој стални сапутник. Свака грубост – читава је смрт за мене. Највише сам у овом свету доживела грубости од једног бића што се зове – човек. О, понекад је он – смрт за све моје радости. Очи моје, гледајте преко њега и изнад њега ка оном – Сведобром и Свенежном! Доброта и нежност, то је живот за мене, то – бесмртност, то – вечност. Без доброте и нежности – живот је пакао. Осећајући доброту Сведоброг и нежност Свенежног, ја сам сва у рају. Нагрне ли грубост људска на мене, о! то пакао нагрне са свима своји страхотама. Зато се плашим човека, сваког човека, осим доброг и нежног. Крај потока сам, чије обале реси плаво цвеће. А поток је од мојих суза. Ранише ме људи у срце, и место крви потекоше сузе. Нежна небеса, ево вам казујем своју тајну: место крви у срцу имам сузе. У томе је мој живот, у томе моја тајна. Зато плачем за све тужне, за све недужне, за све понижене, за све увређене, за све гладне, за све беспризорне, за све уцељене, за све намучене, за све ојађене. Моје мисли се од туге брзо загрцну и претворе у осећања, а осећања се излију у сузе. Да, осећања су ми бескрајна, и сузе безбројне. И готово свако моје осећање тугује и плаче, јер чим крене из мене у свет око мене, наиће на понеку грубост људску. О, има ли грубљег и суровијег бића од човека?

Ава Јустин Поповић

